Београд • Новембар 2015. • Бр. 1 • Цена 200 дин.

ГИНКОВ ГЛАСНИК

Часопис ученика Основне школе „Јован Поповић"

Sadržaj

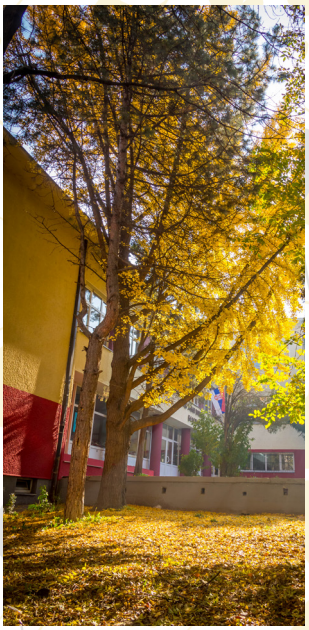

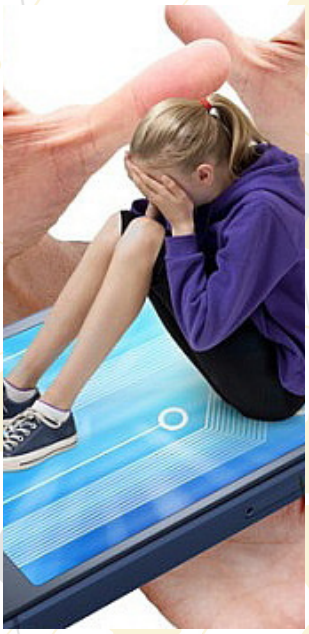

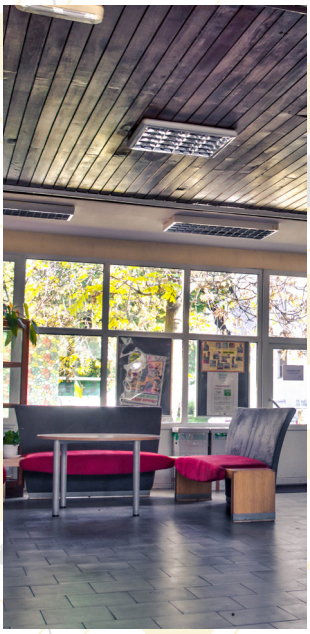

Реч директора · 3

Име које носи наша школа ·

Реч, две о нама ·

Портрети ученика · 4

Разговори са школским психологом и педагогом · 5

Библиотека · храм знања и уметности 6

Читалачке звезде · 7

Интервју са новим библиотекатом ·

Сајам књига ·

Улазимо у зборницу · са наставницима 8

Ученички радови · 9

Вести из наше школе · 10

Они су стварали · име наше школе

Наша школа је постала · лепша и пријатнија 11

ГИНКОВ ГЛАСНИК • Часопис ученика основне школе "Јован Поповић" • Текстове за часопис припремили су ученици, чланови новинарске и литерарне секције: Теодора Алексић, Катарина Матић, Теодора Стојшић, Елма Имери, Наталија Дилберовић, Марија Билас, Милица Миросављевић, Душан Радоичић, Марија Шуменковић, Теодора Филиповић, Сара Стевић, Јана Младеновић, Лејла Имери • Лектуру и коректуру текстова урадиле су наставнице српског језика и књижевности: Снежана Бишевац и Милана Миљевић • Графички уредник - Дизајн и фотографије: Павле Капланец • Имејл Школе: direktor@os-jovanpopovic.edu.rs • Телефон Школе: +381 11 29 70 754 • Штампа: Колибри

РЕЧ ДИРЕКТОРА

Као новом директору, Основне школе Јован Поповић, мој основни задатак је да подржим и унапредим досадашњи квалитет знања и образовања ученика и њихових наставника. Желимо да савременим приступом настави пратимо модерне токове образовног система, а у исто време чинимо да се ученици наше школе осећају безбедно и сигурно.
Уз помоћ пријатеља школе, Градске општине Палилула, Градског секретаријата за образовање и дечју заштиту, Procredit банке, успели смо да оплеменимо школу и простор у њој, све у циљу да деци боравак и учење буду лепши, лакши и безбеднији.
Поред редовних наставних активности, можемо да се похвалимо и великим бројем ваннаставних садржаја, где деца показују сву своју креативност и надареност, чинећи активан боравак у школи знатно забавнијим.

Теодора Стојшић

Име које носи наша школа

Јован Поповић рођен је у Кикинди 18. новембра 1905. године. Био је књижевник, борац за социјалну правду и учесник у Другом светском рату.
У раној фази свог песничког рада био је под утицајем експресионизма (правац у књижевности и уметности). Напуштање младалачке лирике код њега почиње „Књигом другова" (1928), чији је био један од уредника и због које је изведенпред суд. У поезији Јован Поповић није борбеног духа, него је благ и нежан лирик. Најспиративније теме су му биле у којима се помиње завичај или када га нешто повезује са детињством. тада се осећа носталгија и истинска чежња.
Јован Поповић је био и приповедач. Збирке које је издао пред рат носиле су назив „Реда мора да буде" и „Лица у пролазу". У њима је приказао свет Војводине и искористио лирске ноте свог завичаја.
Његово најзначајније дело су „Истините легенде". То су приче о истинитим догађајина и личностима, о подвизима и страдањима у ослободилачком рату против фашизма који су се заиста догодили, али који прелазе границе уобичајеног и више личе на легенде.
Јован Поповић био је дописни члан САНУ, али га прерана смрт 1952. године спречава да остави снажније трагове у књижевности, али његово целокупно стваралаштво и дело заврђују да наша школа носи његово име.

Припремиле ученице V/4 одељења:
Марија Билас и Наталија Дилберовић

Реч, две о нама

Разговарали смо са секретаром Марином Ровчанин, која нам је дала податке о броју ученика и запослених у нашој школи. Сазнали смо да основна школа Јован Поповић има 724 ученика и 76 запослених, од чега је 55 наставника. Школу одржава 10 теткица и домар. Школа је под надзором професионалног обезбеђења и наставника који су распоређени у више тимова, чији је приоритет безбедност и заштита ученика.
Наша школа је почела са радом 1954. године, и прошле године смо славили шездесетогодишњицу постојања.
На наше питање по чему је наша школа позната, секретар Марина Ровчанин је одговорила: ,,По традиционално добрим резултатима у учењу, великом броју награда на такмичењима свих рангова, спортским успесима , по дружењу и неком унутрашњем лепом и позитивном духу". На крају је додала да гинко дрво у нашем школском дворишту чини нашу школу препознатљивом и посебном.

Разговор водиле ученице VII/4 одељења:
Елма Имери и Теодора Алексић

ПОРТРЕТИ УЧЕНИКА

Ђорђе Чучуловић

Ђорђе Чучуловић је један од ученика на кога је наша школа веома поносна. До недавно смо се дружили са њим, јер је до прошле школске године био део нас. Четрнаесту београдску гимназију је уписао као „ђак генерације", и као ученик који је добитник многобројних награда и признања у области географије и историје. Школске 2013/14. освојио треће место на Републичком такмичењу из географије са освојених 98 бодова (од могућих 100). Наредне године је заузео пето место на
истом такмичењу са 95 бодова, а био је и учесник Републичког такмичења из историје.
Поред тога што је Ђорђе Чучуловић био ученик са изузетним резултатима у учењу, био је омиљен међу својим вршњацима и његов рад и резултати ће дуго бити пример осталим ученицима наше школе.

Душан Радоичић V/4

Игор Слијепчевић

Причу о Игору Слијепчевићу испричао нам је директор школе, Иван Ћилерџић, (тадашњи наставник физичког васпитања), јер је у време када је Игор био наш ученик управо он водио одбојкашку секцију. Игор игра одбојку за Одбојкашки клуб „Ас" и у школи је био капитен нашег тима, са којим је остварио низ успеха: 1. место на општинском и градском, као и 3. место на међуокружном
такмичењу. Захваљујући великом раду и односу према тренажном процесу, Игор Слијепчевић је пионирски репрезентивац Србије.
Игорови другари из одељења VIII/4 су били веома поносни на њега, подржавали га у његовим успесима и настојањима да у што бољем светлу представи нашу школу и промовише одбојку као спорт. Иако је Игор био веома ангажован на спортском пољу, није запостављао своје обавезе у учењу, а сада је ученик Спортске гимназије у којој је, надамо се, подједнако успешан као и у нашој школи.
Сигурни смо да ћемо га ускоро гледати на великим спортским манифестацијама и свим срцем навијати за њега.

Марија Билас V/4

Катарина Лемајић

О Катарини би могло да се напише много новинарских чланака, јер су њени таленти и интересовања веома широки и везани за многе уметности. Она је одличан ђак седмог разреда, бави се уметничким плесом и успешна је пијанисткиња. Питали смо је којом врстом плеса се бави, и она нам је објаснила да игра латиноамеричке плесове који се комбинују са неким другим уметничким плесовима, и да је недавно постигла велики успех на такмичењу светског ранга. Учествовала је и на међународним музичким такмичењима, где је такође побрала велике аплаузе и добила бројне награде за своје наступе. Ужива и да слика, а њени литерарни радови увек су оцењени највишим оценама. Катарина Лемајић својим понашањем, својом свестраношћу, вредним учењем и оданошћу је најсветлији пример доброг ученика, друга и уметника. Пред њом су велики изазови које ће она, сигурни смо, у потпуности савладати, а за њено име ће се везивати сјајни успеси чудесног света уметности и науке.

Наталија Дилбервић

Иван Пешић

Бити први на Државном такмичењу из математике и физике може само изузетно талентован и вредан ученик, а ми управо можемо да се похвалимо да смо, те 2013.године, били најпоноснија школа у земљи, захваљујући Ивану Пешићу. Овај изузетан дечак је постигао највећи успех за ученике шестих разреда и са лакоћом седми разред уписао у Математичкој гимназији. И у овој школи је постигао одличне резултате, а сада је ученик прве године у тој истој школи. О Ивану ће се тек писати, јер је пред њим, уверени смо, сјајна и велика каријера.

Снежана Бишевац

Разговори са школским психологом и педагогом Милицом Миливојевић и Тамаром Прокић

У ери бурног технолошког развоја сведоци смо да модеран живот није могућ без мобилних телефона и интернета. Нажалост, савремено живљење донело је и неке нове врсте насиља којима смо сви изложени, и са којима се свакодневно срећемо. Електронско насиље се изједначава са физичким, па смо желели да чујемо шта о томе мисли психолог школе Милица Милојевић.

Катарина: Шта се подразумева под електронским насиљем?

Психолог: Насиљем, уопште, сматра се сваки облик насиља, једном учињен или више пута, који има за циљ да нанесе бол или да повреди, а тај бол може бити физичке или психолошке природе. Електронско насиље укључује било какво слање порука путем интернета или мобилних телефона које има за циљ да повреди или нанесе штету неком другом. Оно може да се појави путем интернета, најчешће путем ''фејсбука'', али могуће је да неко нешто објави на неким другим каналима, као што је популарни ''јутјуб.''. Као што рекох, циљ је и код електронског насиља да неког повреди. Нагласила бих разлику између електронског насиља и вршњачког насиља. За разлику од вршњачког насиља које се, нажалост, дешава у многим школама, вршњачко насиље је ипак ограничено временом, па може да буде за време неког часа, можда у неком парку и сл. Електронско насиље може бити присутно 24 сата и деца више нису сигрна код куће или на неким местима на којима су некада била сигурна. Такође, сведоци тог насиља могу бити многобројни, а они који су учесници у насиљу могу да остану анонимни. То се често дешава преко фејсбук профила и насилник може доћи у контанкт са вама тако што ће направити лажни профил. Сада ћу вам рећи седам правила којих би лепо било да се придржавате! Велики је број деце чак 43%, изложен насиљу електронским путем и више су девојчице изложене овом насиљу него дечаци . Ево седам савета како да будете сигурнији када четујете или се дописујете преко мобилних телефона!

1. Никада немојте давати фотографије или податке о себи, својој породици или својим пријатељима, неком непознатом, кога сте упознали само преко фејсбука!
2. Имајте на уму да се та особа може лажно представити!
3. Не примајте на поклон допуне за мобилни телефон, јер ће онда та особа сигурно тражити нешто за узврат!
4. Немојте писати ништа чега бисте се стидели, или што не бисте желели да неко сазна!
5. Нисте ви криви због тога што вам прете, или што вас вређају, затражите помоћ од старијих!
6. Немојте избрисати с мобилног телефона податке и фотографије које вам је неко послао, јер ће полиција лакше да уђе тој особи у траг!
7. Никада немојте ићи на састанак са особом коју сте упознали преко фејсбука!

Нажалост, дешава се девојчицама које су малолетне, и иду у основну школу, да упознају преко друштвених мрежа неког ко се представи да је сличног годишта, и убрзо почне да јој се удвара тј. да јој дели комплименте, и девојчица почне комуникацију са тим дечком. Како се он њој све више свиђа, тако све више почиње да тражи од ње неку слику где није потпуно обучена, или да му пошаље неку слику која је неког неприкладног садржаја .

Ви мислите да је то лоше, али ипак му пошаљете. Али онда се испостави да то није та особа за коју се представља или да је (што је најгоре) нека старија особа. Може да се догоди да вас је та особа искоришћавала или још горе, да вас уцењује на разне начине. Оно што је врло важно, никако не смете послати такве фотографије, или поруке, за које не бисте волели да неко сазна.

Ако вам се то догоди, обавезно обавестите старије!!!

Катарина: Да ли су Вама ученици пријављивали ел. насиље?

Психолог: До сада је било јако мало случајева, ми смо одмах упозорили родитеље и ускоро је тај проблем био ресен.

ПСИХОЛОГ АПЕЛУЈЕ НА УЧЕНИКЕ ДА АКО ИМАЈУ ПРОБЛЕМ, ОДМАХ ГА ПРИЈАВЕ.

Пошто се свакодневно дружимо са нашим вршњацима и пуно времена проводимо у школи, занимало нас је да ли међу ученицима влада толеранција, и колико су честа насиља међу њима. Одговоре на наша питања ће нам дати педагог Тамара Прокић.

Катарина: Шта значи вршњачко насиље?

Тамара: Насиље се дефинише као сваки облик једанпут учињен или поновљен вербалним или невербалним понашањем које има за циљ да угрози неког.

О насиљу говоримо када неко неког намерно повреди и учини да се осећа лоше, када неко повреди нечије тело или осећања. Када је реч о насиљу над децом, онда то може бити насиље од стране одраслих или насиље деце над децом. Насиље је пре свега злоупотреба моћи, а школа је институција у којој постоје различити односи моћи.

Катарина: Где се најчешће дешава вршњачко насиље?
Тамара: Вршњачко насиље се најчешће дешава у школи за време одмора, у учионици, на ходнику, у школском дворишту... Деца која чине насиље,као и деца која га трпе, имају проблем. Она која су изложена насиљу често постају плашљива,
емотивно су повређена, пате, слабије уче, тужна су, а понекад и она постају насилна. Јако је битно да знате да се насиље над децом може спречити!

Катарина: Да ли су чешћи насилници девојчице или дечаци?
Тамара: Дечаци су више подложни вршњачком насиљу и више учествују у злостављању, док су девојчице врло често склоне насиљу у групама. Да би се решио проблем вршњачког насиља, неопходна је помоћ родитеља. Ћутање и непријављивање вршњачког насиља умањује снагу школе и повећава моћ злостављача.

У оквиру акције „ЖИВОТ ЈЕ ЈЕДАН, ДРОГА ЈЕ НУЛА“, гости наше школе били суинспектори Управе криминалистичке полиције из одељења за борбу против наркоманије, који су одржали
едукативно предавање ученицима четвртог и седмог разреда на тему штетног утицаја наркотика по живот.

Библиотека- храм знања и уметности

Наша библиотекарка

Библиотеку не чине само уредно сложене књиге на дугачким полицама, већ и сви они који у њу долазе желећи да упознају неке нове светове, стекну нова знања и препусте се машти.
Наша школска библиотека је све то, и више од тога, јер нас је у њој сачекивао неко ко је све то могао да пружи, помогне нам да уживамо у богатству речи и искрено заволимо свет књижевности - наша библиотекарка Марица Давидовић.
Многи од нас су управо уз њену помоћ прочитали прву књигу, тумачили задату лектиру, уживали у њеним причама, научили како се користе речници и лексикони, и како се чувају и воле књиге. Учила нас је да је право богатство сакривено између шарених корица и да уз помоћ књиге можемо бити шта год пожелимо: принцезе и принчеви, пустолови, сањари, хероји, поете... Годинама смо, уз њену помоћ, посећивали највећи и најзначајнији кутак Београда - Сајам књига, дивили се са њом том невероватном свету речи, уживали слушајући песме и приче књижевника које смо, до тада, виђали само на телевизији.
Њен одлазак из школске библиотеке нисмо доживели као напуштање, и нисмо желели да тугујемо, јер је она оставила много лепог око нас и у нама. Она ће се увек радовати сваком нашем новом искуству које стекнемо из прочитане књиге, а та нова сазнања ће бити наш дар наставници Марици. Кад нас посети причаћемо јој шта смо прочитали, цртаћемо слике које смо читајући „видели“, а она ће нам, сигурни смо, и даље делити „читалачке звезде“, као награду за наш труд и љубав према књижевности и уметности.

Читалачке звезде

У нашој библиотеци се налази један зид са много папирних звезда. Ђаци су на тим звездама цртали слике са корица омиљених књиига, или неких смој доживљ после прочитаних страница. У библиотеци се свакодневно окупљају ученици и свако од њих жели да се и његова звезда нађе у мноштву других. Дешавало се на неким звездама буду исписани исти називи, али су цртежи били потпуно другачији. Неке звезде никад не бледе, а читалачке временом добијају већи значај и постају богатије.

Сара Стевић VII/1

Интервју са новим библиотекаром

Од недавно наша школска библиотека има новог библиотекара. Он се зове Верослав Гајић и желели смо да чујемо његове прве утиске о школи, ученицима и да сазнамо нешто више о њему.

Како сте провели прве дане у библиотеци?
Радосно и са посебним задовољством, зато што у библиотеци има много лепих књига за децу и за одрасле.

Да ли сте одувек желели да будете библиотекар?
Јесам, јер сам још као дете волео књигу и библиотеку и радо се сећам својих дана у школи.

Које предмете сте највише волели у школи?
Највише сам волео српски језик и историју.

Какви су Ваши утисци о ученицима ове школе и каква су Ваша искуства?
У ову библиотеку долази много ученика, а најчешћи посетиоци су чланови библиотечке секције, тако да и ја од њих много научим.

Шта Вас је подстакло да се бавите библиотекарством?
Вероватно природа моје струке, будући да се неко време радио као наставник српског језика, а на моје задовољство успео сам да за време свох радног века заокружим целину: учионицу и библиотеку, тј. наставу и библиотекарство.

Колико дуго желите да се бавите овим послом?
Желим да се бавим до пензије, а то није много времена- непуне две године.

Лејла Имери V/4

Сајам књига

Наставници наше школе и наша некадашња библиотекарка Марица Давидовић свесни су значаја културног подстицања својих ђака, па годинама у назад организују посету Сајму књига. Велики број ученика свих разреда је имао задовољство д ау току целе недеље учествује у књижевним радионицама под вођством модератора Гордане Малетић. Тако су у друштву Љубивоја Ршумовића, Раше Попова и Слободана Станишића обележили стогодишњицу рођења Бранка Ћопића, уживали у Филмованој прози Уроша Петровића и узели учешће у радионици „Очију твојих да није" која се бавила љубавном поезијом.

Вест припремила Јана Младеновић

УЛАЗИМО У ЗБОРНИЦУ СА НАСТАВНИЦИМА...

Интервју са наставницом ликовне културе Јеленом Савић

Када се догодила Ваша љубав према ликовној уметности?
Моја љубав према ликовној уметности јавила се у предшколској установи, када је моја васпитачица направила моју прву изложбу.

Да ли има талентоване деце у школи?
У школи има изузетно талентоване и креативне деце.

Да не предајете ликовну културу, чиме бисте се бавили?
Предавала бих српски језик зато што волим књижевност.

Која Вам је најдража слика коју сте насликали?
На тој слици приказана је моја визија свемира онако како га ја замишљам.

Да ли сте насликали слику која вам се не свиђа?
Јесам, и то више пута. Понекад се мучим да насликам слику какву желим.

Да ли постоји одређено доба дана када је Ваша инспирација најснажнија?
Најинспиративнија сам ноћу, када останем сама.

Да ли Ваше изложбе изазивају понос код Вас?
Више сам срећна него поносна, посебно ако моје слике изазивају позитивна осећања код других људи.

Коју технику сликања највише волите, а коју користите?
Волим све технике, и волим да експериментишем, а највише користим акрилне боје.

Чиме се бавите у слободно време?
Највише волим да са својом децом шетам у природи.

Шта би поручили Вашим ученицима?
Пручила бих вам да будете деца што дуже, да избор вашег будућег посла буде оно што искрено волите, а да новац не буде приоритет, јер новац ће свакако доћи из тог посла.

Милица Миросављевић V/4

Интервју са наставницом математике Сањом Дражић

Зашто математика а не нешто друго ?
Са математиком сам се здружила још као мала. Тада су то биле неке логичке питалице а онда су у мој свет ушли бројеви. Главни кривац за то био је мој покојни дека, мађионичар у математици кроз игру. Лепота геометрије, ширина простора биле су и остале мој свет. Наравно, математика је језик којим говоре све природне науке, немојмо то заборавити.

Колико у овој школи има деце талентоване за математику?
Наша школа је изнедрила врсне математичаре који су свој пут наставили у Математичкој гимназији. Поносни смо на њихове успехе. И данас је међу мојим ђацима талентованих математичара. Моје мале Мислише.
Ту сам да им дам ветар у леђа.

Да ли су, и какве награде Ваши ученици освајали на такмичењима ?
Имала сам велику срећу да сам у досадашњој каријери радила са врло талентованом и вредном децом која воле мој предмет и своје слободно време посвећују решавању задатака. Круна моје каријере је прва награда на државном такмичењу у Лозници 2013.год , за ученике шестог разреда.

Да ли мислите да ће ђаци боље знати математику ако на њу буду гледали као на неку занимљиву игру ?
Математика је сувише озбиљна, и зато не треба пропустити ни један час да се учини занимљивом. Она и јесте једна врста веште игре између предавача и ђака, игра у којој сваки играч има своју улогу и задатак и није на клупи. Тако се стиче знање а час пролети.

Да ли сте Ви на математику гледали као на изазов или озбиљан задатак ?
За бављење озбиљном математиком потребан је велики таленат,много труда и одрицања. Одласком на студије предамном је био велики изазов и заиста врло тежак задатак.Било је ту ломова,преиспитивања,али упорност се исплатила и ево ме ту где јесам.

Колико сте дуго наставник и да ли Вас то испуњава ?
Са почетком ове школске године почела је и моја дванаеста година професорске каријере.
Волим свој посао и волим децу. Деца то осећају. Када ми је узвраћено моја мисија је испуњена! Велика је срећа када знате да сте неког усрећили и нечему новом и корисном научили.

Како математику учинити лакшом и блискијом деци ?
Треба је приближити деци на најједноставнији начин,кроз свакодневни живот. Дружити се с децом а очувати ауторитет.
Успоставити добар однос са ученицима и ако знате да им се приближите,они ће вам веровати!

Душан Радоичић 5/4

УЧЕНИЧКИ РАДОВИ

Моји немири

Мој живот је био спокојан, и у мојој души су цветале руже. Музика је миловала сваки мој дан. Онда се у секунди све променило. Мој дека је изненада преминуо.

Од тренутка његове смрти у моју душу се уселио немир. У мени се створила нека празнина коју је испунио страх од губитка особа које волим, које мој живот испуњавају радошћу и због којих, до сада, нисам знала за страх и тугу.

У ових годину дана, од када га нема, мој живот су испунили велики успеси: освајала сам награде у музици и у плесу. Замерала сам родитељима што о томе причају јер сам своје успехе љубоморно чувала за себе. Плашила сам се да ће ме завист и сујета удаљити од људи. Бојала сам се самоће после успеха. Једино сам волела да их поделим са баком и деком.

Од декине смрти сам схватила да вам особе које волите не недостају када сте тужни. Тада сте спокојни јер вам је драго да они не проживљавају вашу тугу. Знате ли када највише недостају?Недостају вам када сте срећни, јер права срећа није срећа ако немате са ким да је поделите.

Пре пар дана мој спокој се вратио и поново су замирисале руже. Схватила сам да су моји другари из одељења моји прави пријатељи и да са њима могу да делим своје успехе, али и своју тугу.

Катарина Лемајић VII/1

Одрастати (ни)је лако

Кроз полуотворен прозор моје собе пролазе зраци сунца. И поред лепог јесењег дана у мојим мислима је права збрка: помешали се квадратни корен и разломци, битку бију именице и глаголи, а ја се полако искрадам ка неком другом свету – призивам своја сећања.

Замишљам да сам опет она мала девојчица са плавим увојцима која се усред ноћи увлачи у мамин и татин кревет јер је ружно сањала. Присећам се безбрижних дана пуних игре, прављењем замка у песку, омиљене љуљашке у парку, ,,ракете пењалице" којом сам ,,летела" ка Сунцу. Сада се тих игара играју нека друга деца, а ја их посматрам док шетем свог пса. Сећам се и првих бојица које ми је поклонио дека, и своје среће када сам видела како се бели папир претвара у весела шаренила боја.

Сада су ту моју бескрајну безбрижност замениле школске обавезе, контролни задаци, оцене, али и нова знања, изазови и искуства. Осећам да се нешто ,, велико" дешава. Многе мисли ми пролазе кроз главу и безуспешно покушавам да прочитам пасус своје омиљене књиге, јер сам час у биоскопу, час чујем дивне звуке и видим слике моје омиљене опере. Тако желим брзо да одрастем, а опет се плашим непознатог. Моји другари из разреда углавном знају чиме би волели да се баве, а ја још лутам између музике и боја, хемије и математике, српског и енглеског. Осећам немир због неизвесности и још увек не могу да се одвојим од играчака и спакујем их на таван. Још увек се грчевито држим детињства, а време ме вуче у свет одраслих. А ја бих опет да сам онако мала, па да ме тата носи на раменима, а мама успаванком успављује.

Свесна сам да се тај део мог живота привео крају, а ја јурим једној новој узбудљивој авантури која се зове младост.

Маја Оцокољић VII/1

Школа

Испуњен маштом је сваки дечји дан,
па им тако школа дође као игра и сан.
Чудан и леп је сваки дан у школи,
па зато свако дете школу јако воли.

Кад деца уче оцене су сјајне,
а дечја радост прави приче бајне:
приче о свој доброј деци,
као у некој бајци или приповеци.

Сваки наставник нешто паметно вели,
па знање свим ученицима дели,
а разредна увек паметно збори
и сву своју децу пуно воли.
Зато децо моја учите што више,
јер с учењем лепо вам се пише.
Нека другарство у одељењу влада,
тако за успех постоји нека нада.

Немања Милићевић V/2

1. награда у оквиру манифестације „Креда црта маштом"

Катарина Капланец, Марко и Сава Васић

Татјана Мушикић

ВЕСТИ ИЗ НАШЕ ШКОЛЕ

Прошло је шездесет година постојања ОШ „Јован Поповић“.
18.новембра 2014.године навршило се шездесет година постојања наше школе. То је био повод да ученици са својим наставницима припреме прославу овог значајног јубилеја. Свечана адкадемија је одржана у Дому културе „Палилула“. Драмска секција је успешно извела адаптацију „Аутобиографија“ Бранислава Нушића уз помоћ својих другара из школског хора и фолклора. У публици је било много бивших и садашњих ученика ОШ „Јован Поповић“, а присутне је поздравио тадашњи директор Радован Мијатовић.

Радујемо се кад можемо да усрећимо и наше старије суграђане
Ове године је наша школа по други пут учествовала у програму који се традиционално сваке године одржава у октобру, а намењен је корисницима Дома за стара лица на Карабурми.
Са својом настваницом Весном Беленцан смо их посетили и представили се кратким програмом.
Софија Дацић је извела песму „Скадарска“,а Катарина Шотић песму „Обећање „ коју је сама компоновала. Ученици Тадија Петровић и Милун Шуњеварић су их пратили на гитари, и извели композицију „Јесен у мени“. Не сумњамо да су наши најстарији суграђани уживали у овом концерту и надамо се да ће нас та насмејана лица дочекати и следеће године на истом месту.

Сусрет генерација
На иницијативу чланова Школског одбора у нашој школи је 24.маја 2015.године организован сусрет генерација који је имао за циљ да окупи бивше ученике и наставнике који су некада били део ње. Овом приликом су чланови Ученичког парламента приредили продајну изложбу ликовних радова, драмска секција, хор и фолклор су извели свој програм, а у библиотеци су се прикупљале књиге. Сусрет генерација би био прилика за пријатно дружење и евоцирање успомена. Прикупљен новац се искористио за уређење школе, а планира се да овакви сусрети у будуће постану традиционални.

Музичка школа
ОШ „Јован Поповић“ је једина школа на Палилули која има музичку школу, а њене просторије се налазе у згради млађих разреда. Она ради под окриљем Музичке школе „Јосиф Маринковић“ и постоји дуги низ година.
Наши ученици у њој уче да свирају виолончело, виолину, гитару, хармонику и клавир и посећују часове солфеђа.
Сваке године у мају месецу примају се нови полазници ове школе.

Спортске активност
У реновираној сали за физичко васпитање у нашој школи можете се бавити најразличитијим спортовима: одбојком, кошарком, каратеом, а ако сте заинтересовани за плес и игру можете се придружити фолклорном ансамблу који води Милош Шуменковић, некадашњи ученик наше школе.

Вести припремила Јана Младеновић

Они су стварали име наше школе

Током шездесет година постојања Основне школе „Јован Поповић“ кроз њене учионице је прошло много ученика и наставника. Сви су они оставили неки траг и истински су заслижили да се о њима прича и пише. И ми ћемо писати о некоме ко је са својим ученицима и колегама градио име наше школе - Радовану Мијатовићу.
Више од три деценије је своје ђаке учио првим словима, сабирању и одузимању, учио их да постану добри и вредни људи.
Онда је школску учионицу заменио директорском канцеларијом и више од десет година био на челу наше школе.
Волео је своје ученике, поштовао своје колеге, радовао се њиховим успесима, и храбрио када је за тим било потребе.
Памтићемо га по стрпљивости, разумевању и настојању да међу ученицима, њиховим родитељима и наставницима влада толеранција, искреност и уважавање.
Захвални смо му што је своја знања и искуства радо делио са нама и знамо и да и данас можемо рачунати на његову помоћ, јер искрене и праве пријатељске везе није лако избрисати.

Многима име Миомир Вуксановић не значи много, али Мија је име које сви некадашњи и садашњи ученици Основне школе „ Јован Поповић“ добро знају.
Тешко да би наша школа била оно што јесте да није нашег Мије. Поред тога што брине да ли су сви прекидачи и славине исправни, прозори затворени, зидови окречени, он је пријатељ својој деци о и ослонац свим запосленима у нашој школи.
Тешко је и замислити како би школа функционисала без њега, јер поред тога што сакупља све заборављене и изгубљене
ђачке ствари, чини да се сви у школи осећају сигурним и заштићеним. Он о школи брине и када у њој нема ученика и сигурно је да је он највећи чувар свега онога што се дешава у школи и око ње. Вероватно би могао да нам исприча много занимљивих и узбудљивих прича чији су главни јунаци неки од нас.

НАША ШКОЛА ЈЕ ПОСТАЛА ЛЕПША И ПРИЈАТНИЈА

Химна школе

У лепом Банату
ко сунце блиста
Кикинда његов родни град
у њем' је велику
започео борбу
још док је био млад
Борио се пушком и песмом
против фашизма и мрака
Борио се и писао искрено и топло
о подвизима наших јунака

Јован Поповић
књижевник и ратник
у свом га срцу носи школа ова
Он је један од бројних великана
неимара најлепших снова